

[Niels Ravn.]

skrivningen, men også grundskyldudskrivningen. Så vil man jo ganske automatisk på et senere tidspunkt kunne regne sig frem til de grundskyldpromiller, som vil blive gældende i det pågældende område, og dermed bortfalder fastsættelsen af disse promiller sidst i marts måned, sådan som det hidtil har været gældende regel.

Jeg kan også give tilslutning til, at minimumspromillen, de 16 promille i købstæderne, flækkerne og København og Frederiksberg, bortfalder, når nu købstæderne og flækkerne kommer ind under amterne. Der er jo, som udviklingen har formet sig, heller ikke noget risikobetonet ved, at man giver den samme tilladelse til København og Frederiksberg, da de normalt har ligget betragteligt over denne grænse.

Det er også rimeligt, at den særordning, der har været for de landbrug, der indtil nu har været beliggende i købstæderne og af denne grund har haft en speciel form for ejendomsbeskatning, idet de har været unddraget den amtskommunale beskatning, som landbruget imidlertid har været fritaget for i en årrække, nu ophæves i primærkommunerne. Landbruget vil jo nu, uanset i hvilken kommunetype det er placeret, beskatningsmæssigt blive ligestillet, såvel med hensyn til amtskommunal som med hensyn til primærkommunal grundskyld. Det kan jeg også tiltræde.

Jeg kan ikke være enig med hr. Ove Hansen i, at den ændring med hensyn til dækningsafgiften, som indenrigsministeren nu foreslår, er urimelig. Jeg synes tværtimod, den er rimelig og vil være rimelig over for de små erhvervsvirksomheder, der her er tale om, og som vel på mange måder i og for sig ikke har for gode kår i forvejen.

Jeg er også tilfreds med, at indenrigsministeren foreslår visse ændringer med hensyn til tillægsgrundskyldpromillen på maksimalt 10 pct., idet det nu bliver sådan, at hvis der i forvejen — forstår jeg — af de pågældende ejendomme svares indkomstskat til den kommune, hvori ejendommen er beliggende, kan man ikke opkræve denne tillægsgrundskyld. Det gælder både, hvis det er en forpagter, der har to ejendomme, måske beliggende i hver sin kommune, og hvis det er en ejer, som driver samdrift af to

ejendomme, men selv bor i en anden kommune.

Jeg kan også være tilfreds med, at dødsboer undtages fra denne beskatning.

Jeg kan med disse bemærkninger på det konservative folkepartis vegne anbefale lovforslaget.

A. Chr. Andersen: Det foreliggende lovforslag indeholder en række ændringer, der er foranlediget af den nye kommunale styrelseslov, der træder i kraft 1. april 1970. Ifølge denne vil den forskel, der på forskellig vis kan være for købstæder og sognekommuner, bortfalde. Hensigten med forslaget er at gøre beskatningsreglerne ens, for så vidt angår grundskyld i alle primærkommuner.

Købstædernes nuværende pligt til at udskrive en laveste promille på 16 bortfalder. Begrundelsen derfor er, at man i de tidligere købstæder, efter at disse er indgået i amterne, skal til at betale amtsgrundskyld. Denne amtsgrundskyld vil som regel blive udskrevet med 20 promille. Det foreslås derfor, hvad rimeligt er, at man overlader det til købstæderne selv ligesom i sognekommunerne at fastsætte, hvilken grundskyld man vil udskrive til kommunen.

Endvidere foreslås det som noget nyt, at det ikke er størrelsen af grundskyldpromillen, der skal fastsættes af kommunalbestyrelserne, men størrelsen af det beløb, der skal udskrives i kommunal grundskyld. Beslutningen om dette skal træffes før budgetlægningen, der efter overgangen til kildeskat skal være afsluttet inden 1. oktober. Den endelige fastsættelse af grundskyldpromillen skal først ske ved skatteårets begyndelse, hvor man kender den endelige størrelse af de afgiftspligtige grundværdier, der kan være ændret ved årsomvurderingen pr. 1. august. Fastsættelsen af grundskyldpromillen vil således ske efter samme princip som fastsættelse af beskatningsprocenten, d. v. s. som forholdet mellem udskrivningsbehovet og det grundlag, der er at udskrive på. Ændringerne skulle dog nødvendigvis medføre, at vi indfører princippet om fastsættelse af ligningsforhold igen.

Reglerne for nedsættelse af grundskyldpromillen for landbrug opretholdes uændret, og den særlige regel om nedsættelse af den